

امام عسکری(ع) جایگاه قرآن را تثبیت کرد/احیای مناسک شیعه توسط امام

عضو هیأت علمی جامعه المصطفی گفت: تثبیت جایگاه قرآن به عنوان بزرگترین معجزه پیامبر اکرم(ص) و به عنوان ثقل اکبر یکی از خدمات علمی امام حسن عسکری(ع) است.

عضو هیأت علمی جامعه المصطفی گفت: تثبیت جایگاه قرآن به عنوان بزرگترین معجزه پیامبر اکرم(ص) و به عنوان ثقل اکبر یکی از خدمات علمی امام حسن عسکری(ع) است.

خبرگزاری مهر، دوران امامت امام حسن عسکری(ع) در حالی آغاز گردید که خلافت عباسی با مشکلات زیادی دست به گریبان بود. همچنین از قدرت مرکزی حکومت کاسته شده و ترکان امور حکومت را بر دست گرفته بودند. در چنین شرایطی انتظار می رفت از شدت فشار، اختناق، شکنجه و آزار و اذیت حکومت بر مخالفان بخصوص شیعیان و امامان شیعه کاسته شود.

اما در واقعیت این اتفاق رخ نداد بلکه موج سخت گیری و فشار و آزار و اذیت ها بالا گرفت و بدستور خلیفه عباسی معتمد، همان فشارها و اذیت ها بر شیعیان و امامان شیعه تداوم پیدا کرد به گونه ای که امام حسن عسکری(ع) نیز به مانند پدر بزرگوارش امام هادی(ع) به سامرا آورده شد.

آنچه مسلم است آوردن این دو امام بزرگوار به «سامرا»- مرکز خلافت عباسی در آن عصر- از جهاتی شبیه سیاست مأمون در آوردن امام رضا (ع) به خراسان بود؛ زیرا در چنین شرایطی بود که رفت و شد شیعیان با امام تحت کنترل در آمده و شناسایی شیعیان برای آنها ممکن می شد. تصور عباسیان این بود که ممکن است امامان، همانند سایر علویان، با داشتن هوادارانی چند، دست به قیام بزنند. حضور آنها در مرکز خلافت مانع از چنین اقدامی می شد.

سختی هایی که امام عسکری در زندان با آن مواجه بودند

محمد جعفر طبسی در مورد سختی هایی که امام عسکری در زندان با آن مواجه بودند گفت: کلینی در کافی و شیخ مفید در الارشد قضیه ای را نقل می کنند که بسیار مهم است. یک روز عده ای از دشمنان امام عسکری بر شخصی به نام صالح ابن وصیف وارد شدند. او یکی از دشمنان امام عسکری بود. به او گفتند حال که امام عسکری در زندان به سر می برد خوب است که شما شخصی را به زندان بفرستید و تا می تواند به امام سخت بگیرد و نگذارد امام در زندان راحت باشد. صالح در پاسخ گفت من دو نفر از اشرار روزگار را در زندان نزد امام فرستادم اما چه کنم که این دو نفر بر اثر برخورد امام حسن عسکری متحول شده اند.

وی ادامه داد: اینها رفته بودند تا به امام اذیت و آزار برسانند اما امام طوری با آنها برخورد کرد که آنها متحول شدند. صالح می گوید من این دو نفر را احضار کردم و از آنها پرسیدم که چه شد که منقلب شدید؟ آنها جواب دادند که ای صالح ما چه گوییم در رابطه با مردی که روزها در زندان روزه می گرفت و شب ها را تا به صبح بیدار بود و با احدی هم صحبت نمی کرد و تنها کار امام عبادت خدا بود.

وی افزود: گفتند صالح ما وقتی چشممان به امام عسکری می افتاد بندهای بدن ما تکان می خورد و وقتی امام به ما توجه می کرد این نگاه ما را عوض می کرد. چه شد که نگاه امام عسکری دشمن را متحول کرد؟ حال اگر این نگاه ها بر دوستان سایه می افکند چه می شد؟ بی جهت نیست حکام سعی می کردند ائمه را زندانی کنند و یا شیوه هایی را به کار ببرند که مردم با امام برخورد نکنند؟ حکام خوب این نکته را درک کرده بودند که ارتباط امام با مردم پایه های حکومت آنها را متزلزل خواهد کرد.

طبیعی گفت: امام نه تنها با این دو نفر بلکه با هیچ کس صحبت نکردند این یعنی مبارزه منفی با دشمن در سخت ترین شرایط روزگار.

وی ادامه داد: ما باید در مورد امام حسن عسکری یک مطالعه جدیدی را داشته باشیم. ما در رابطه با ائمه واقعاً کوتاهی کرده ایم و باید کاری کنیم که زندگی ما امام پسند باشد.

وی در پایان اظهار داشت: شبراوی شافعی مذهب کتابی دارد به نام الاتحاف بحب الاشراف که در صفحه ۱۷۹ می‌آورد که در دوره امام حسن عسکری، دشمن بنی هاشم را تعقیب می‌کرد و آنها را به شهادت می‌رساند. امام موفق شدند فرزند خود را با سختی‌های آن دوران، زنده نگاه دارند. اراده خدا به این تعلق گرفت که این فرزند زنده بماند.

تنها ۴۰۰ حدیث از امام عسکری نقل شده است

محمد رضا سبحانی نیا استاد دانشگاه قرآن و حدیث در مورد امام عسکری گفت: امام عسکری یکی از جوان ترین امامان ما بود که عمرشان ۲۸ سال بود و ۶ سال امامت ایشان طول کشید. حضرت هنوز یک ساله بودند که به همراه پدر به سامرا آمدند. حکومت عباسی، امام عسکری را به همراه پدرش به سامرا آورد و او را محبوس کرده بود و مورد کنترل بودند.

وی ادامه داد: ارتباط ائمه در این شهر با شیعیان محدود بود و احادیث آنها نیز اندک است. از مجموعه سه امام آخر فقط حدوداً ۱۲۰۰ حدیث داریم در حالی که از امام رضا بیش از دو هزار حدیث داریم و از امام صادق و امام باقر بیش از ۲۰ هزار حدیث داریم. از امام عسکری فقط ۴۰۰ حدیث داریم.

وی افزود: ارتباط امام با مردم اغلب در قالب مکاتبات بوده است. موضوعات احادیثی که از امام عسکری وجود دارد شامل بحث‌های فقهی و موضوعات اعتقادی و اخلاقی است. همه موضوعات مورد نیاز هرچند اندک در میراث حدیثی آن حضرت دیده می‌شود.

این کارشناس دینی گفت: کتاب تفسیر امام حسن عسکری کتابی است که در بردارنده سوره حمد و بخشی از سوره بقره است که دو نفر که از ایران خدمت امام رسیده بودند حضرت هر روز این آیات را برای آنها تفسیر می‌کردند. اگرچه برخی نسبت به این کتاب تشکیک و تردید ایجاد کردند ولی جناب شیخ صدوق، علامه مجلسی، شیخ بهایی و... این کتاب را مورد تأکید و پذیرش قرار دادند.

توجه خاص امام عسکری(ع) به تفسیر قرآن

حجت الاسلام محمد دشتی، عضو هیئت علمی جامعه المصطفی(ص) العالمية درباره اقدامات مهم امام حسن عسکری(ع) گفت: یکی از محورهای قابل توجه و مورد اهمیت و اهتمام حضرت امام حسن عسکری(ع) آماده سازی شیعه برای ورود به عصر غیبت است که در این خصوص امام سعی می‌کنند همه نکات علمی لازم و موارد نیاز شیعیان در این موارد و احیاناً مشکلات مرتبط را به طور خاص مورد توجه و عنایت قرار دهند و شیعیان را برای ورود به عصر غیبت آماده کنند. رویکرد علمی حضرت هم به سمت آماده سازی شیعه برای ورود به عصر غیبت بوده است. در این خصوص امام سعی می‌کردن شبهه‌ها را از ذهن مردم و شیعیان و حتی در ارتباط با کل جامعه اسلامی بزدایند.

وی ادامه داد: عنایت ائمه(ع) با توجه به شرایطی که در آن زندگی می‌کردن در وهله اول شیعیان ولی به طور عموم نسبت به همه مسلمانان و جامعه اسلامی بوده است. امام عسکری(ع) هم توجه خاصی داشتند تا جامعه را از نظر ارزشهای اسلامی و معارف اسلامی حفظ کنند. به همین خاطر با علم به اینکه توجه داشتند که دست شیعیان به زودی از دست امام معصوم(ع) کوتاه می‌شود در این شرایط سبک زندگی علمی خاصی را بنا نهادند.

عضو هیأت علمی جامعه المصطفی تصریح کرد: در این سبک زندگی علمی امام سعی می‌کنند پشتونه علمی جامعه اسلامی و شیعیان را تقویت کنند. در این خصوص یکی از نکاتی که قابل توجه است در زمینه علوم قرآنی است. امام(ع) در این زمینه توجه خاصی به علوم قرآن و تفسیر قرآن داشتند که گزارش‌هایی داریم که دو دوره تفسیر قرآن از ایشان داریم که یکی از این تفاسیر ابن شهرآشوب مازندرانی در معالم العلماء ذیل نام حسن بن خالد برقی قمی نقل می‌کند.

وی افزود: طبق نقل ابن شهرآشوب ایشان محضر امام عسکری(ع) را قبل از امامت درک می‌کند و در این حضور تفسیری جامع مشتمل بر ۱۲۰ جزء یا ۱۲ جلد را به املای امام دریافت می‌کند که گنجینه گران سنگی بوده که در قرن چهار و پنجم موجود بوده اما متأسفانه امروزه در دسترس ما نیست. از شکفتی هاست که امام(ع) که در شرایط امنیتی زندگی می‌کردن و ارتباط شیعیان با ایشان سخت بوده با چه اهتمام و شیوه‌هایی این تفسیر گران سنگ را القا کردن.

حجت الاسلام دشتی گفت: تفسیر دیگری نیز وجود داشت که توسط دو برادر اهل استراباد(شهری در نزدیکی گرگان) فعالی که از بین رفته است) جمع آوری شده است که بخش‌هایی از آن امروزه موجود است. تثبیت جایگاه قرآن به عنوان

بزرگترین معجزه پیامبر اکرم(ص) و به عنوان ثقل اکبر یکی از خدمات علمی آن حضرت است که اگر جایگاه آن به خطر بیفتند و ارزش و اعتبار آن تضعیف شود طبیعتاً خسارت سنگینی متوجه اسلام و مسلمانان و آینده تاریخ اسلام می‌شد.

وی در پایان گفت: در روایات آمده است که یعقوب بن اسحاق کندی در اعتبار و صحت و استحکام قرآن شک کرد. او که یکی از بزرگترین دانشمندان و فیلسوف آن زمان بود در حال نگارش کتابی در این مورد بود که امام عسکری(ع) از طریق یکی از شاگردانش برای او پیغامی فرستاد. امام به شاگردش آموخت که به او بگوید استاد از کجا می‌دانی که منظور خداوند همین برداشت توست. احتمال نمی‌دهید در معنای آیات وجود داشته باشد؟! واقعاً این کار و اقدام امام، اقدامی معجزه آسا بود. وقتی کندی این حملات را شنید دچار شوک شد و از شاگرد خواست که بگوید این را چه کسی گفته است؟ در نهایت وقتی شاگرد با اصرارهای کندی مجبور شد بگوید که این را أبو محمد حسن بن علی العسکری به من الفا کرد که استاد اذعان و اعتراف کرد که چنین سؤالی از چنان شخصیتی شایسته و بایسته است و آن وقت کتاب نوشته شده را در آتش سوزاند.

اهمیّت زیارت امام حسین در کلام امام هادی و امام عسکری

حجت الاسلام کاشانی نیز در مورد زیارت کربلا و تأکید بر آن در روایات امام هادی و امام عسکری گفت: این روایت پنج گانه‌ای که از امام عسکری رسیده است، در روایات دیگری از حضرت تک تک این‌ها رسیده است. بعضی از این‌ها از امام عسکری رسیده است، این نکته دارد. یعنی شیعیان دوران امام صادق مخفیانه به زیارت قبر مطهر می‌آیند. می‌آیند ولی به صورت متفرق فردی. آن یک خواصی دارد. خواص فردی دارد. اما شعیره نشده است. دوران امام هادی برای این که ترسیدند، جلوی آن را گرفتند، قبر مطهر را خراب کردند، حضرت برای این که از بین نرود، به زیارت دستور می‌داد.

وی ادامه داد: دوران امام عسکری که آن حالت متوجّل از بین رفت. آن قدرت فاهره متوجّل از بین داشت، حکومت با امام عسکری سرستیز داشت اما دیگر آن همّتی را که متوجّل در شیعه کشی داشت، حکومت‌های بعدی به آن شکل نداشتند. لذا شما می‌بینید دستور به زیارت اربعین رسید. یعنی زیارت در روزهای خاص. وقتی شما زیارت در روزهای خاص را ایجاد می‌کنید آتفاقی می‌افتد یعنی مردم به جای این که ۲۶۵ روز که می‌توانند به زیارت بروند در چند روز خاص دعوت می‌کنید، جمعیت می‌رود و این طور جمع شیعه دیده می‌شود.

وی افزود: اهل البیت خیلی به مناسک جمعی ما توجه داشتند این قدرت ایجاد می‌کند. فرصت ایجاد می‌کند. بسیاری از ابواب فقهی تازه مطرح می‌شود. مثلًا نماز جماعت. در اوقات تقیّه که شیعیان متفرد بودند یا در مساجد اهل سنت بودند که خیلی از کارها را نمی‌توانستند انجام بدهد، در جمع خود اعتکاف، مظاہر جمعی رخ داد.

وی در پایان گفت: یکی از کارهایی که حضرت عسکری (ع) مدیریت کردند، مناسک شیعه بود. این که شما می‌بینید این همه دعوت به قم کردند، قم شد عیش آل محمد شد. تجلیل از علمای قم کردند، علت این بود که آن جا در دور از دسترس سلاطین بود. البته عرض می‌کنم آن جا هم حکومت توسط نواصب اداره می‌شد ولی چون می‌دانستند آنها این شیعه‌های زیاد را نمی‌توانستند بکشند، باید با این‌ها مدارا می‌کردند.